

ПРЕДГОВОРЪ

Всичко ново въ науката се посреща съ недовѣрие, тъй щото и най-голѣмитѣ истини много мжчно сж си пробивали пжтъ. Но на край, макаръ следъ дълготрайни и люти борби, истината винаги е побеждавала. Предметътъ, който се разглежда въ настоящата брошурка, е сжщо тъй сравнително новъ, той сега си пробива пжтъ и среща още тукъ-тамъ недовѣрие. Въпросътъ се касае до влиянието на мисълта, на внушенията, и самовнушенията върху човѣшкото тѣло, върху функциитѣ му, върху заболяванията и лѣкуването имъ.

Тукъ се отнасятъ болеститѣ, които произхождатъ изключително отъ представи отъ нематериални, а душевни причини, като всевъзможни нервни заболявания — отъ най-лекото главоболіе до най-тежкия истериченъ припадѣкъ, отъ най-лекия страхъ до най-тежкитѣ фобии, отъ най-лекитѣ ненормалности въ характера — непослушание, леностъ, лъжливостъ до силнитѣ афекти, които се разрешаватъ въ убийство, самоубийство и пр.

Подобни болести и ненормалности сж бичътъ на сѣвременността; тѣ се разпространяватъ все повече и повече, тъй щото днесъ отъ тѣхъ страда почти всичкото градско и значителна частъ отъ селското население. Постоянното влошаване на социалнитѣ условия, войнитѣ и следствията имъ — обезценяването на паритѣ, скжпотията на живота, повсемѣстнитѣ народни